

Juqat Contencios Administratiu núm. 01 de BarcelonaAvinguda Gran Via de les Corts Catalanes, 111, edifici I - Barcelona
08075 BarcelonaTel. 935548447
Fax: 935549780
A/e: contencios1.barcelona@xij.gencat.cat

NIG 0801945320218002811

Procediment abreujat 134/2021 A

Matèria: Responsabilitat patrimonial (Proc. Abreujat)

Codi Segur de Verificació: CEWX4XN9RUCD6MZG8Q568YEZAROCOCCTY

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/API/consultaCSV.html>

Signal per

Data i hora 15/09/2021 15:20

SENTÈNCIA NÚM. 186/2021

Magistrada:

Barcelona, 15 de setembre de 2021

Fets

Primer.- La part actora va presentar recurs contenciós administratiu contra la desestimació per silenci administratiu de la reclamació per responsabilitat patrimonial presentada per la part actora arrel dels fets ocorreguts el dia 14 de desembre del 2019 i contra la resolució de l'Administració de la Generalitat de Catalunya d'1 de febrer del 2021 per la qual es desestima la reclamació presentada . I feia la pètitja que consta a la demanda i que dono per reproduïda.

Acomplerta la tramitació prevista a l'article 78 de la llei de la jurisdicció contenciosa administrativa van quedar les actuacions per resoldre atès que ambdues parts no van demanar la celebració de vista.

Tercer.- La quantia del present procediment és de 3.358,20 euros.

Raonaments jurídics

Primer.- Legislació, jurisprudència i prova dels fets

Primer.- La part actora reclama el pagament d'una indemnització pels danys soferts en el vehicle de la seva propietat quan el dia 14 de desembre del 2019 va patir danys en la seva motocicleta i personal quan anava circulant per la carretera N-II i unes tanques New Jersey estaven en mig de la calçada a l'alçada del PQ 634,1 (El Masbou) no podent evitar la col·lisió.

L'article 81 Llei 26/2010, del 3 d'agost estableix " 1. Els ciutadans tenen dret, en els termes que estableixen la legislació bàsica, aquesta llei i la normativa de desenvolupament, a ésser indemnitzats per les administracions públiques de Catalunya de tota lesió que pateixin en qualsevol de llurs béns i drets, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, excepte en els casos de força major o de danys que els ciutadans tinguin el deure jurídic de suportar d'acord amb la llei.

2. El dany al·legat ha d'ésser efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat amb relació a una persona o un grup de persones.

3. El dany al·legat pels ciutadans no pot ésser conseqüència de l'incompliment dels deures establerts per l'article 30 i altra normativa vigent."

I a l'àmbit local a l'article 54 de la llei 7/1985, de 2 d'abril de bases del règim local que diu que les entitats locals respondran directament dels danys i perjudicis causats als particulars en els seus béns i drets a conseqüència del funcionament del serveis públics o de l'actuació de les seves autoritats, funcionaris o agents en els termes establerts en la legislació general sobre responsabilitat administrativa.

A nivell jurisprudencial, com fixa la sentència dictada per la Secció 2a de la Sala Contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 20 de desembre de 2006" Una nutrida jurisprudencia definido los requisitos de éxito de la acción de responsabilidad patrimonial de la Administración en torno a las siguientes proposiciones:

a) La acreditación de la realidad del resultado dañoso -"en todo caso, el daño alegado habrá de ser efectivo, evaluable económicamente e individualizado con relación a una persona o grupo de personas"-.

Codi de Verificació: CEVX4XN9RUCD06MZG8058YEZAR0COCTY

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://eicataljusticia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Data i hora 15/09/2021 15:20

Signat per

b) La antijuridicidad de la lesión producida por no concurrir en la persona afectada el deber jurídico de soportar el perjuicio patrimonial producido.

c) La imputabilidad a la Administración demandada de la actividad, entendiéndose la referencia al "funcionamiento de los servicios públicos" como comprensiva de toda clase de actividad pública, tanto en sentido jurídico como material e incluida la actuación por omisión o pasividad; y entendiéndose la fórmula de articulación causal como la apreciación de que el despliegue de poder público haya sido determinante en la producción del efecto lesivo; debiéndose de precisar que para la apreciación de esta imputabilidad resulta indiferente el carácter lícito o ilícito de la actuación administrativa que provoca el daño, o la culpa subjetiva de la autoridad o Agente que lo causa.

d) La salvedad exonerante en los supuestos de fuerza mayor.

e) La sujeción del ejercicio del derecho al requisito temporal de que la reclamación se cause antes del transcurso del año desde el hecho motivador de la responsabilidad -"en todo caso, el derecho a reclamar prescribe al año de producido el hecho o el acto que motive la indemnización o de manifestarse su efecto lesivo. En caso de daños, de carácter físico o psíquico, a las personas el plazo empezará a computarse desde la curación o la determinación del alcance de las secuelas"-.

Afegint d'acord amb la sentència de la mateixa Secció de 21 de juliol de 2006 que" La responsabilidad de las Administraciones Públicas aparece caracterizada por dos importantes notas: es de tipo directo y objetivo. De este modo, no se requiere culpa o ilegalidad en el autor del daño, a diferencia de la tradicional responsabilidad subjetiva propia del Derecho Civil. Como señala la sentencia del Tribunal Supremo de 29 de mayo de 1991 , se trata de una responsabilidad que surge "al margen de cuál sea el grado de voluntariedad y previsión del agente, incluso cuando la acción originaria es ejercida legalmente". Se exige la concurrencia de una relación inmediata, directa y exclusiva de causa a efecto entre el funcionamiento de la Administración y el daño o lesión. Fijada la concurrencia de los requisitos exigidos para que nazca la responsabilidad patrimonial de la Administración, es necesario concretar la obligación reparadora que surge como consecuencia de la misma. La extensión de la obligación de indemnizar responde al principio de reparación integral. De ahí que la reparación afecte a todos los daños alegados y probados por los perjudicados, esto es, no sólo a los posibles intereses económicos o

Codi Segur de Verificació: CEVWX4XN9RUCD6MZG8Q56YEZAR0COCTY

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://eje.cat/justicia.gencat.cat/AP/consultacSV.html>

Signat per

Data i hora 15/09/2021 15:20

directamente valuables, como el daño emergente o el lucro cesante, aunque excluyendo las meras expectativas o ganancias dudosas o contingentes, sino comprendiendo también los perjuicios de otra índole, como por ejemplo, las secuelas o el daño moral o, con carácter más general, el denominado pretium doloris, concepto éste que reviste una categoría propia e independiente de las demás, y comprende tanto el daño moral como los sufrimientos físicos y psíquicos padecidos por los perjudicados".

Ara bé tampoc podem confondre el sistema de responsabilitat objectiva amb la pretensió de fer de les Administracions asseguradores universals de tots els riscos que es produeixin en les seves instal·lacions o en els suports físics de les seves competències, com així ho han manifestat les sentències dictades en la jurisdicció contenciosa administrativa del del Tribunal Suprem de 5 de juny de 1998 o de 27 de juny de 2003 o del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 20 de juny de 2001.

És un fet admès que les tanques que estaven a la via provenien d'unes obres d'arrenjament de la vorera que estava duent a terme l'Ajuntament del Masnou a través de contractista. Per tant, les alegacions fetes per l'Administració de la Generalitat s'han d'estimar ja que cap imputació de responsabilitat se li pot realitzar.

Quant a l'Ajuntament argumenta que la responsabilitat s'ha de derivar cap a l'empresa contractista. No obstant, aquest argument no el puc estimar. La jurisprudència s'ha pronunciat en supòsits de danys causats a tercers per concessionaris o contractistes, la qual entenc que és extrapolable al cas que ens ocupa.

Les sentències del Tribunal Suprem de 30 de març del 2009, d'11 de febrer del 2013 o de 9 de maig del 2015, estableixen que l'Administració no pot pretendre en via judicial atribuir la responsabilitat al contractista ja que l'actor davant la manca de resposta en via administrativa accionat contra l'Administració, en aquest cas l'Ajuntament. Per tant, si es declara la responsabilitat de l'Ajuntament, aquest ja es dirigirà contra el contractista per via d'acció de repetició. Cal tenir en compte que existeix una línia jurisprudència recollida en la sentència dictada per la Sala contenciosa administrativa del TSJ de Catalunya de 17 de novembre del 2004, entre d'altres que manté" Esta doctrina

Codi Segur de Verificació: CEWX4XN9RUCD0MZG8Q56YEZAROCOCCTY

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Data i hora 15/08/2021 15:20

Signat p/

feu recogida en análogos términos por el artículo 134 del RGC hoy derogado y se recoge actualment en el artículo 97 del vigent texto refundido de la Ley de contratos de las administraciones públicas aprobado por RD' legislativo 2/2000,de 16 de junio, que al respecto dispone, en su apartado primero, con carácter general la obligación del contractista de indemnizar todos los daños y perjuicios que se causen a terceros como consecuencia de las operaciones que requiere la ejecución del contrato; (...) la Jurisprudencia tiene expresado que la naturaleza netamente objetiva de la responsabilidad patrimonial de la Administración impode a esta que actúa en la esfera de atribuciones para satisfacer un servicio público desplazar la misma al contractista, mero ejecutor material, sin perjuicio de la acción de repetición de aquella contra este...ya que sin bien las obras han sido adjudicades a una empresa contractista, no puede olvidarse que su responsabilidad serñia subjetiva mientras que la de la Administración es directa y objetiva todo ello insiste sin que obste a a una posible acción de reintegro que la Administración puede formular frente al contractista".

Per tant, dit això, i reitero, tenint en compte que no tenim una resolució en via administrativa declarant que l'òrgan responsable ho seria , en aquest cas, l'entitat contractista, entrarem a examinar si l'Administració, que és la demandada en aquest procediment, és responsable. No és un fet discutit que les tanques no estaven en les condicions per evitar ser desplaçades ja sigui per tercers o per circumstàncies meteorològiques ja que no constava cap material pesant al seu interior.

Per tant, existeix una deixadesa de les obligacions per evitar aquest desplaçament amb independència de les condicions meteorològiques.

Respecte als danys reclamats entenc que son procedents l'import de 1.180,17 euros en concepte de danys personals ja que la part actora aporta informe d'urgències del dia següent a la col.-lisió, informe de rehabilitació i mèdic sobre el perjudici estètic i respecte als danys materials entenc que només queda acreditada la seva preexistència respecte al casc doncs el mateix es fa constar a l'informe policial, però no la resta ni la causació de danys sobre els mateixos.

Segon.- Costes

D'acord amb l'article 139 Llei 29/98 cada part abonarà les costes causades a la seva instància i les comunes per meitats.

Decisió

ESTIMO en part el recurs contenciós administratiu interposat per la representació processal del senyor [redactat] i Fenix Directo S.A. contra la desestimació per silenci administratiu de la reclamació patrimonial presentada per la part actora la qual revoco i deixo sense efectes i condemno a l'Ajuntament del Masnou a abonar a la part actora la quantitat de 1.180,17 euros en concepte de danys personals, i 53.90 euros per danys materials i a la companyia asseguradora la quantitat de 80 euros.

DESESTIMO el recurs contenciós administratiu interposat per la representació processal del senyor [redactat] i Fenix Directo S.A. contra la resolució d'1de febrer del 2021 dictada per l'Administració de la Generalitat per la qual es desestima la reclamació patrimonial presentada per la part actora.

Cada part abonarà les costes causades a la seva instància i les comunes per meitats.

Contra aquesta resolució no hi poden interposar cap recurs ordinari, llevat del recurs de cassació si es compleixen els requisits

Codi Segur de Verificació: CEWX4XN9RUCD6MZG8Q56YEZAROCOCY

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejusticia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Data i hora 15/09/2021 15:20

Signat pe

